

Psalm 20: *Exaudiat te Dominus.*

(Voor de koorleider,
een musiceerstuk v. David.)

*Zij gaan door de knieën en vallen neer,
en wij verrijzen
en mogen staan.*

Het zonlicht, zo vertrouwd dat het
onzichtbaar is, verlicht mijn boek. Maar
wat ik lees, begrijp ik niet. De zon op het strand
brengt duisternis. Het zand
brandt niet meer aan mijn voeten.

Mijn wereld is
plotseling omgekeerd.

Vogels knorren als varkens. Meeuwen spreken
mij toe in bevelende kreten: ga naar huis,
je hoort hier niet meer! Het bootje van de maan
wil mijn thuisvaart verhelderen, maar de sterren
spannen samen en verduisteren het
met hun schamel licht.

Natuurlijk kom ik thuis. Waarom zou ik vechten
tegen schaduwen, waarom mij verzetten
tegen wanhopige onbegrijpelijkheid?

Ik kan de weg toch dromen?
Dan leef ik liever in een droom.
Tegen mijn dromen
kan niemand iets beginnen.